

РЕШЕНИЕ

№ 6278

гр. София, 23.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 16.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **7789** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 10а, ал. 4 във вр. ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във вр. чл. 11 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС).

Образувано е по жалба на З. Б. (Z. Vergouane), гражданин на Кралство М., [дата на раждане] в [населено място], Кралство М., притежаващ паспорт № RN1343047, издаден на 14.12.2018 г. от префектура на [населено място] – Асила, Кралство М., със срок на валидност до 14.12.2023 г., депозирана чрез пълномощника му - адв. П. П., САК срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“) от 17.07.2023 г., издаден на основание чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в [населено място] по Заявление за издаване за виза № RBA 2200946V от 20.12.2022 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, обоснована с нарушение на гарантираното от чл. 11 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС), право на свободно сдружаване. Твърди се, че Отказът за издаване на виза тип „D“ е постановен при съществено нарушение на процесуалните правила и несъответствие с материално правни разпоредби. Изложени са аргументи за липса на фактическа обоснованост на правното основание, на което се е позовал административният орган - чл. 10, ал. 1 т. 17 от ЗЧРБ – недоказана достоверно цел и условия на пребиваване, и незаконосъобразно игнориране на представените към Заявлението доказателства,

установяващи предпоставките по чл. 25, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Като самостоятелни основания за отмяна се сочат липсата на мотиви и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила - неизпълнение на задълженията по чл. 35 и чл. 36 от АПК, в нарушение на принципите на чл. 7, ал. 2 и чл. 9, ал. 2 от АПК, което е рефлексирало в непропорционално засягане на правата и интересите на жалбоподателя. С тези аргументи е обосновано искането за отмяна на оспорения Отказ за издаване на виза тип „D“ и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания относно приложението на закона.

Процесуалният представител на жалбоподателя поддържа направеното искане в жалбата и аргументите, с които е обосновано и в съдебното заседание. Представя доказателства по повод изразените в проведената съгласувателна процедура становища от Държавна агенция „Национална сигурност“ и Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи, на които се е позовал административният орган. Претендира възстановяване на направените разноски от доверителя му съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК и приложените доказателства.

Процесуалният представител на ответника – завеждащ Консулската служба в Посолството на Република България в [населено място], Кралство М. – главен юрисконсулт З. е на становище, че жалбата е неоснователна. Позовава се на предоставената информация в проведената съгласувателна процедура от Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи и Държавна агенция „Национална сигурност“, която е ползвана при обосноваване на основанието, с което е мотивиран оспореният Отказ за издаване на виза тип „D“.

Софийска градска прокуратура не изразява становище по депозираната жалба и не участва със свой представител в настоящото производство, въпреки своевременното уведомяване за образуването му.

Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди приложените към делото доказателства, взе предвид релевираните основания в жалбата и становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 във вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

На 20.12.2022 г. жалбоподателят З. Б. е депозирал в Консулската служба на Посолството на Република България в [населено място] за издаване на виза тип „D“ за дългосрочно пребиваване в РБългария. Заявлението е заведено с № 22000946 (л. 43 – л. 44). Като основание за издаване на виза жалбоподателят е посочил регистрираното в Българската търговско промишлена палата (Б.) чуждестранно търговско дружество, чийто представител е.

Към заявлението са приложени изискуемите документи по чл. 19, т. 1 и т. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим (НУРИВОВР) - копие на първите две страници на документ за задгранично пътуване (паспорт) № RN1343047, издаден на 14.12.2018 г. от префектура на [населено място] – Асила, Кралство М. със срок на валидност 14.12.2023 г., със снимка и лични данни (л. 59 и л. 77 – л. 78), копие на свидетелство за съдимост, издадено на 22.08.2022 г. от Министерство на правосъдието, въз основа на Съдебен регистър, воден в Първоинстанционен съд в Т. в превод и на български език (л. 221 и л. 219-л.220), копие на Решение за вписване в единния търговски регистър на Българската търговско промишлена палата № [ЕГН] от 29.08.2022 г. на Търговско представителство с наименование „Б. К. С.“ (BEROUANE CONSULTING SARL.) на

чуждестранно еднолично дружество с ограничена отговорност, регистрирано в Търговския регистър на М. с № 108073, фискален № 45980775, търг. № 00262146200068, дан. № 50408068, със седалище [населено място], Кралство М. (л. 202), копие на Сертификат № 3826 от 05.12.2022 г., издаден на основание чл. 9, т. 6 от Устава на Б. (л. 201), Удостоверение за Актуално състояние изх. № 20220530122901 към 30.05.2022 г. издадено от Агенция по вписванията относно регистрирано в РБългария ЕООД „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район “О.“, ул. „27-ми юли“ № 19, в което заявителят З. Б. е едноличен собственик на капитала и представляващ дружеството (л. 191 – л. 192 и л. 198 – л. 199), Удостоверение за банкова сметка, издадено от „ОББ“ АД на 30.08.2022 г. на „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД (л. 191–гръб), Удостоверение за Актуално състояние № 20220905110253 към 05.09.2022 г., издадено от Агенция по вписванията относно регистрираното на 29.08.2022 г. Търговско представителство „Б. К. С.“ (л. 200), заверено копие от Нотариален акт от 03.06.2022 г. за покупко-продажба на недвижим имот № 370, том II, рег. № 4003, нот. дело 321/2022 г., издаден от нотариус № 296 в Нотариалната камара, с район на действие РС – Горна Оряховица – придобит урегулиран поземлен имот в [населено място], [община] от „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, застроен с жилищна и стопански сгради (л. 192–гръб - л. 193 и л. 204 – л. 206), копия на образец от подписа (спесимен) на заявителя З. Б. в качеството на търговски представител на „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД (л. 203 и л. 211), Обосновка за необходимостта от търговско представителство в България на регистрираното в Кралство М. търговско дружество „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, вписано в ТР на Кралство М. с № 108073, фискален № 45980775, търг. № 00262146200068, данъчен № 50408068 със седалище и адрес на управление [населено място], М. (л. 216), Договор за наем от 31.08.2022 г. с нотариална заверка на подписи и дата рег. № 9396 от 31.08.2022 г. на Нотариус с район на действие СРС, рег. № 789 в Нотариалната камара, с предмет придобитият имот в [населено място], [община] (л. 222 – л. 225).

Въз основа на тези документи на 17.07.2023 г. е издаден оспореният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване – виза тип „D“ (л.12 - л.13, л. 89- л. 90, л.161 – л. 162). Като правно основание за постановяването му е посочена хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ – „не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване“. Като основание за взетото решение в бланковата форма е отразено : „След извършените проверки са налице обстоятелства, предполагащи съмнителност и съмнения за липса на намерения за извършване на търговско представителство и фиктивно изпълнение на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ с крайна цел заобикаляне на разпоредбите на НУРИВОВР/ЗЧРБ с цел получаване на виза и последващо пребиваване в РБългария“.

В съдебното производство като писмени доказателства по искане на процесуалния представител на ответника са приобщени становищата на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) и Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи, представени в проведената съгласувателна процедура по повод заявлението за издаване на виза тип „D“ (л. 184 - л. 186 и л. 236 – л. 237; л. 181 – л. 182).

В информацията от ДАНС е посочено, че процедурата по съгласуване е проведена от Териториална дирекция „Национална сигурност“ – В.. Отразено е отрицателно становище по искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, което е

мотивирано с установени „...разминавания в декларираната от апликанта дейност и реалната такава, развивана от фирмата“, въз основа на които е прието, че „са налице основателни съмнения относно надеждността на заявеното пребиваване“ (л. 186-гръб).

Становището на началника на сектор „Миграция“ при Областна дирекция на МВР - В. също е отрицателно – (л. 182) като в него е отразено, че не е посочен броя на служителите в регистрираното в Кралство М. търговско дружество и че не са представени доказателства за реално осъществявана търговска дейност от това дружество. Направен е извод, че „са налице основателни съмнения за фиктивно изпълнение на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ с цел получаване на разрешение за пребиваване“, доколкото регистрираното в държавата на произход търговско дружество не е доказало икономическа ефективност от разширяване на дейността и на територията на РБългария.

В хода на съдебното производство от процесуалния представител на жалбоподателя бяха представени и приобщени като писмени доказателства – заверено копие от документ за постоянно пребиваване в Кралство Испания, издаден на жалбоподателя със срок на валидност до 25.09.2027 г. (л. 194), Удостоверение за вписване на професионален данък № 7000/2023/82558 издадено на 24.07.2023 г. от Главна данъчна дирекция – [община], заверено с Апостил от 08.11.2023 г. от завеждащ Служба за заверка на подписи и съответствия на преписи на [община] с легализиран превод на български език (л. 243 – л. 244 и л. 241 – л. 242); Удостоверение за деклариран оборот № 7066/2023/496 от 07.11.2023 г. издадено от Главна данъчна дирекция – [община], заверено с Апостил на 08.11.2023 г. съдържащо данни за деклариран оборот за целите на корпоративния или подоходния данък за 2022 г. без ДДС на „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД – Т. М. с легализиран превод на български език (л. 247 – л. 248 и л. 245 – л. 246); Удостоверение за деклариран оборот № 7066/2023/495 от 07.11.2023 г. издадено от Главна данъчна дирекция – [община], заверено с Апостил на 08.11.2023 г. съдържащо данни за деклариран оборот за целите на корпоративния или подоходния данък за 2021 г. без ДДС на „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД – Т. М. с легализиран превод на български език (л. 251 – л. 252 и л. 249 – л. 250); извлечения от движения по банкови сметки на „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД – Т., М. в клон на Банка С. Женерал в [населено място] за периодите – 01.04.2023 г. – 28.04.2023 г., 01.05.2023 г. – 31.05.2023 г., 01.06.2023 г. – 28.06.2023 г., 01.07.2023 г. – 31.07.2023 г. и 01.08.2023 г. – 31.08.2023 г. с превод на български език (л. 270 – л. 289 и л. 245 – л. 246); Инструкции за входящи плащания в евро в полза на клиенти на Р. Банка АД – Б. за открити сметки на представителство на „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД – Т. в Б. с превод на български език (л. 91 – л. 94 и л. 293 – л. 294); Удостоверение за регистрация на „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД в Кралство М. с превод на български език (л. 130 – л. 131 и л. 295 – л. 296); Решение за регистрация и вписване в Търговския регистър на Черна гора на Дружество с ограничена отговорност „Б. К.“ с превод на български език (л. 132 – л. 139 и л. 297 – л. 300); Решение, вписано в Централния регистър на Република С. М. за регистрация на дружество за предоставяне на услуги „Б. КОНСАЛТИНГ ДООЕЛ“ с превод на български език (л. 140 – л. 142 и л. 301 – л. 304); Решение за регистрация в Регистъра на стопанските субекти към Агенцията за търговските регистри – Б., Република С. на „Б. К.“ ДОО – Нови сад с превод на български език (л. 143 – л. 146 и л. 305 – л. 308); Удостоверение за данъчна регистрация на „Б. К.“ – консултантско дружество за

вътрешна и външна търговия в [населено място], Република Турция с превод на български език (л. 147 – л. 160 и л. 309 – л. 310).

Страните не спорят по така установените релевантни факти, които според настоящия съдебен състав позволяват да се направят следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима - подадена е на 31.07.2023 г., в предвидения преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК (Отказът за издаване на виза тип „Д“ е връчен лично на жалбоподателя на 17.07.2023 г.), срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно чл. 10а, ал. 1 във вр. ал. 4 във вр. чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ, от надлежно упълномощен процесуален представител на адресата на оспорения акт.

Разгледана по същество – жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е регламентиран в Закона за чужденците в Република България. Изрично изискване за влизане на територията на страната на чужд гражданин, който не е гражданин на държава – членка на ЕС е да притежава валидно издадена виза. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира както видовете, издавани визи за пребиваване на територията на страната, така и органът, който е компетентен да ги издаде – съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България, съгласно чл. 9 от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Оспореният Отказ е издаден от компетентен орган – завеждащ Консулската служба в [населено място] към Посолството на Република България в Кралство М.. Със Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011 г. на министъра на външните работи, на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР (л. 167), на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България е предоставено правомощие да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които могат да съставят, подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 и Приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР. Със Заповед № 38 от 23.08.2021 г. на посланика, завеждащият Консулската служба в Посолството на Република България в Кралство М. е определен за консулско длъжностно лице, на което са делегирани правомощия по чл. 34 от НУРИВОВР.

Спазено е изискването за форма – оспореният Отказ за издаване на виза тип „Д“ е обективизиран върху стандартен формуляр за уведомление и обосновка на Отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, и съдържа всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила, визирани в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 – т. 26 от ЗЧРБ законодателят лимитативно е посочил основанията, при наличието на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или да разрешат влизане на чужденец в РБългария. В

конкретния казус Отказът за издаване на виза е мотивиран с основанията по т. 17.

Във формуляра е посочено не само правното основание, на което се е позовал административният орган, за да откаже издаването на виза, но и синтезирано съдържание на представената в съгласувателната процедура по чл. 30а от НУРИВОВР официална информация от Дирекция „Миграция“ – МВР и Държавна агенция „Национална сигурност“.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните от заявителите данни преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза. Задължително заявлението се изпраща и на Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и В. информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай, че е заявено такова по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. В рамките именно на тази процедура са предоставени и становищата от Държавна агенция „Национална сигурност“ и Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.

Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до 6 месеца и с право на пребиваване до 180 дни може да бъде издадена на чужденец, който желае да получи разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България на едно от основанията, посочени в чл. 24, ал. 1 от ЗЧРБ. В заявлението, депозирано от жалбоподателя не е посочено основание, но от съдържанието на останалата информация отразена в заявлението може да се направи извод, че се касае до визираното в чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, съответстващо на специфичните изисквания, удостоверени с представените от документи относно регистрираното търговско представителство в Република България, придобитите дружествени дялове от капитала на друго регистрирано на територията на РБългария търговско дружество със същото търговско име – „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД, но с различни данни за седалище и адрес на управление, удостоверения от официални регистри и/или съдебни решения за регистрирани на територията на други европейски държави на търговски представителства на регистрираното в Т., Кралство М. търговско дружество.

Отказът да бъде издадена виза тип „D“ на З. Б. е мотивиран с недоказана достоверно цел и условия на пребиваване в РБългария. Административният орган, възпроизвеждайки информацията, предоставена в рамките на съгласувателната процедура от сектор „Миграция“ при ОД на МВР – В. и от ТД на ДАНС - В., е приел, че тя е достатъчна, за да обоснове приложението на хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ.

Основателни са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че информацията, на която се е позовал административният орган е лишена от фактическа обосновааност. Представените в съдебното производство доказателства категорично сочат, че макар и регистрирано през 2020 г. от жалбоподателя в Кралство М., търговското дружество „БЕРУАН КОНСУЛТИНГ“ ЕООД е декларирало обороти и за двете предходни години – 2021 г. и 2022 г. Тази информация е предоставена от съответните компетентни органи в Кралство М., заверена е с Апостил, не е оспорена от процесуалния представител на ответника, поради което не дава основание за съмнение относно достоверността ѝ.

В същия контекст следва да бъдат преценени и останалите представени доказателства относно наличността и движението по открити банкови сметки на регистрираното в Кралство М. търговско дружество, както и за откритите на територията на други европейски държави – съседни на Република България, търговски представителства.

Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК възлага в тежест на административния орган да установи фактическите основания, посочени в оспорения административен акт. Същите са част и от задължителното съдържание на всеки административен акт, съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, и имат за цел да установят обстоятелствата, послужили при формиране на волята на административния орган. Ясното и точното им възпроизвеждане обезпечава ефективното упражняване на правото на защита от адресата на административния акт и позволява осъществяването на контрола за законосъобразност от съда. Доколкото в настоящия казус се оспорва Отказ да бъде издадена виза, приложима е и разпоредбата на чл. 170, ал. 2 от АПК, задължаваща заявителя (*жалбоподател в настоящото производство*) да докаже съществуването на основанията за издаването ѝ. Липсата на конкретно посочени фактически данни, въз основа на които е направен извод за основателни съмнения за реално осъществявана търговска дейност от регистрираното в Кралство М. търговско дружество и е изразено съмнение за недоказана реална цел на пребиваване на територията на РБългария от заявителя, с които е обосновано приложението на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, лишава съда от възможност да прецени законосъобразността на приложеното правно основание. Неизлагането на мотиви е съществено нарушение на административно производствените правила и ограничава ефективното упражняване правото на защита на жалбоподателя. Липсата на конкретно посочени факти и/или информация, с които е мотивирано приложението на посоченото правно основание по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ с основание се сочи от процесуалния представител на жалбоподателя като нарушение на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, което е основание за отмяна на оспорения административен акт, съгласно чл. 146, т. 3 от АПК.

Отсъствието на конкретика лишава и съда от възможност да извърши проверка за съответствие на административния акт с целта на закона като критерий за неговата законосъобразност, включително и относно посоченото в жалбата нарушение на правото на свободно сдружаване и упражняване на дейността на регистрираното на територията на РБългария търговско представителство.

В Решение на СЕС от 22.09.2022 г. по дело С-159/2021 г., т. 50 е посочено, че :
„...правото на защита не е абсолютно и че произтичащото от него право на достъп до преписката може да бъде ограничено след претегляне от една страна, на правото на добрата администрация и правото на ефективни правни средства за защита на заинтересованото лице, и от друга, интересите, изтъкнати, за да се обоснове неразкриването на данни от досието на това лице, особено когато тези интереси са свързани с националната сигурност (виж в този смисъл Решение от 4 юни 2013 г., т. 54, 57 и 64 ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363)“, но в т. 51 е уточнено, че:
„Предвид необходимостта да се зачита член 47 от Хартата, това претегляне все пак не може да води до пълно лишаване от ефективност на правото на защита на заинтересованото лице и до изпразване от съдържание на правото на обжалване... по специално, ако на това лице или евентуално на съветника му не бъде съобщено поне съдържанието по същество на мотивите, на които се основава приетото спрямо него решение.“.

От административния орган не са предявени изисквания към заявителя за

убедителност на доказването на основанието по чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, което е ограничило съществено правото му на защита. В нарушение на изискванията на чл. 35 и чл. 36 от АПК при неизяснени фактически обстоятелства, позовавайки се единствено на информацията, представена в съгласувателната процедура, административният орган е постановил оспореният Отказ.

Така констатираните съществени нарушения на административно производствените правила са основание за отмяна на административния акт. Предвид естеството му, съдът не може да реши спора по същество, поради което преписката следва да се върне на ответника за ново произнасяне по Заявление от 20.12.2022 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза „D“) № RBA 22000946V, депозирано от гражданин на Кралство М. – З. Б. в Посолството на Република България в [населено място].

При този изход на делото, своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноси следва да бъде уважено, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. В тежест на ответната страна следва да се възложи възстановяването на направените от жалбоподателя разноси в размер на 10 (десет) лева – държавна такса за образуването съдебно производство – платечно нареждане от 28.07.2023 г. (л. 3), както и сумата от 860 (осемстотин и шестдесет) лева – договорено и платено адвокатско възнаграждение на пълномощника на жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на З. Б. (Z. Vergouane), гражданин на Кралство М., [дата на раждане] в [населено място], Кралство М., притежаващ паспорт № RN1343047, издаден на 14.12.2018 г. от префектура на [населено място] – Асила, Кралство М., със срок на валидност до 14.12.2023 г., депозирана чрез пълномощника му - адв. П. П., САК **ОТКАЗ** за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) от 17.07.2023 г., издаден на основание чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, от завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в Кралство М., [населено място] по Заявление за издаване за виза № RBA 2200946V от 20.12.2022 г.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи на Република България да заплати, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на З. Б., гражданин на Кралство М., със съдебен адрес [населено място], 1407, [улица], ет. 3, Адвокатско дружество „Й., И. и П.“ – адв. П. П., САК - Х., направените по делото разноси в размер на 10 (десет) лева – държавна такса и 860 лева – адвокатско възнаграждение за процесуално представителство.

ИЗПРАЩА преписката на завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в Кралство М., [населено място] за произнасяне по Заявление за издаване за виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) № RBA 2200946V от 20.12.2022 г., подадено от З. Б., гражданин на Кралство М., [дата на раждане], притежаващ паспорт № RN1343047, издаден на 14.12.2018 г. от префектура на [населено място] – Асила, Кралство М., със срок на валидност до 14.12.2023 г., съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен

административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: